

den store Kursdifference saaledes er af tilfældig Natur.

Mindretallet vil derfor først advare mod for store Forhaabninger, som ikke kunne virkeliggøres, idet Forskellen mellem Pariserkurs og Berliner- eller Hamborgerkurs paa henholdsvis Hypotekbank- og almindelige Kreditforeningsobligationer maa være 4 pCt., førend der bliver nogen Fortjeneste ved Transaktionen. Og dernæst maa Mindretallet paapege, at Banken *ikke* aarlig skal virke, idet der ikke hvert Aar foreligger *den* Betingelse, som bør være Mindstebetingelsen for, at Banken optager Laan, nemlig at her hjemme er *lav Obligationskurs* og et eller andet Sted i Udlandet *normal Rente* og Kurs.

Direktionens væsentlige Opgave til *daglig* bliver derfor Styrelsen af Tiendebankafdelingen, om hvilken Mindretallet i øvrigt slutter sig til Nationalbankens Erklæring, idet man dog gør opmærksom paa, at den Fordel, Hypotekbanken eventuelt faar ved Transaktionerne i denne Afdeling, afbalanceres ved, at den beregnede Gevinst ved en eventuel Konvertering af Tiendeb obligationerne følgerig udebliver, og at Fordelen ved denne Afdeling kun er en Anticipation af en Gevinst, der ellers vilde være fremkommen.

Mindretallet skal endelig udtale sin *Frygt* for, at det kan gaa paa følgende Maade:

Laantager modtager ved sit Laans Stiftelse en Kreditobligation, han i *et normalt* (af Hypotekbanken upaavirket Marked) sælger til Veksellerere og Banker, hvorfra den havner hos et Konsortium af Banker eller Pengemænd, der opsamle de f. Eks. 15 Mill., en Hypotekbankserie omfatter. Nu kommer denne Hypotekbank ved Terminen og køber og hæver derved Kursen — en Forhøjelse, der under de givne Forudsætninger væsentlig kommer et Bankkonsortium og ikke Grundejerne til gode. Samtidig vil da Kursforhøjelsen bevirke, at de i Tyskland nu liggende danske Obligationer, der hvile *løst* — o: hos Veksellerere — og ikke *fast* — hos smaa

Kapitalister — for en Del ville søge tilbage til København, hvis Obligationsmarked saaledes atter trykkes ned i sit tidligere Niveau. Det pludselige Indkøb fra Hypotekbankens Side vil under denne Forudsætning kun bevirke et maaske relativt stort Udsving af Kursen omkring det Tidspunkt, Banken gør sit Opkøb, men ikke gøre Obligationskurserne mere stabile eller i det lange Løb højere.

Naar vi drage 15 Mill. Kr. ind fra Udlandet paa en Gang, vil denne Penge rigelighed formentlig i højere Grad virke paa Aktier end paa Obligationer, idet en Overflod af disponible Midler *mest* paa virker de *mindst* solide Papirer og *mindst* fast forrentelige Skyldbreve.

Derfor slutter Mindretallet sig ganske til Nationalbankens Advarsel mod at lade de 15 Mill., der optages som Laan i Udlandet, virke paa en Gang, og anser det derfor for mest hensigtsmæssigt, at Hypotekbanken opkøber de til Dækning bestemte Kreditforeningsobligationer i smaa Partier og helst direkte hos Kreditforeningerne, hvad der nødvendigvis Indkøb i smaa Partier, ligesom Hypotekbanken — naar den faar Laan i Udlandet — bør trække Laanets Provenu ind i Landet i flere Rater og ikke paa en Gang i en samlet Sum.

Mindretallet gør til Slut opmærksom paa, at det franske Marked neppe i Aar tør kaldes hverken stabilt eller gunstigt, og anser det bl. a. af den Grund for unødvendigt at forcere Loven frem i Aar, bortset fra, at en saa vigtig Lov og dens enkelte Bestemmelser i meget trænge til fornyet Overvejelse. Men Mindretallet kan i øvrigt anbefale Forslagets Oversendelse til Landstinget, idet man anser det for rigtig, at Landstinget ogsaa kommer til at udtale sig om Spørgsmaalet, hvorvidt Loven allerede i indeværende Samling skal indstilles til kgl. Sanktion eller dens Vedtagelse til fornyet Overvejelse af Enkelt hederne skal udsættes til næste Samling.

Om de enkelte Ændringer skal Mindretallet bemærke: